

ringen, og disse forpligtelser overtages af selskabet ved registreringen.

Den foreslåede adgang til at stifte et kapitalsselskab med virkning fremad i tid muliggør imidlertid, at stiftelsens seneste virkningstidspunkt og registreringstidspunktet ikke er sammenfaldende. For at forhindre tvivl om, hvem der hæfter for en aftale i de tilfælde, hvor stiftelsen først skal have virkning på et senere tidspunkt end ved underskrivelsen, præciseres det i det foreslåede *stk. 2*, at for så vidt angår disse stiftelser kan der ikke i tidsperioden frem til virkningstidspunktet for kapitalsselskabets stiftelse indgås forpligtelser på kapitalsselskabets vegne. Modsætningsvist kan der som hidtil godt indgås forpligtelser på selskabets vegne i den forholdsvis korte periode mellem beslutningstidspunktet og registreringstidspunktet, der kan komme på tale for de stiftelsesbeslutninger, der skal have virkning straks – det vil sige ved underskrivelsen af stiftelsesdokumentet.

I *stk. 3* fastslås, at de personer, som har indgået en forpligtelse eller har medansvar herfor, hæfter solidarisk for denne, hvis den før registreringen indgås på kapitalsselskabets vegne. Ved registreringen overtager kapitalsselskabet de forpligtelser, som følger af stiftelsesdokumentet eller er pådraget kapitalsselskabet efter underskrivelsen af stiftelsesdokumentet. Bestemmelsen, der svarer til de gældende bestemmelser i aktieselskabslovens § 12, stk. 2, og anpartsselskabslovens § 12, stk. 2, finder anvendelse i de tilfælde, hvor stiftelsesbeslutningen skal have virkning straks, og hvor der i perioden mellem beslutningstidspunktet og registreringstidspunktet er indgået forpligtelser på selskabets vegne. I disse tilfælde må det afgøres efter de almindelige fuldmagsregler, om selskabet, når det er registreret, er forpligtet af dispositionen.

Det foreslåede *stk. 4*, der viderefører de gældende bestemmelser i henholdsvis aktieselskabslovens og anpartsselskabslovens § 12, stk. 3, vedrører forholdet til aftaleparter, der vidste, at kapitalsselskabet ikke var registreret. Sådanne aftaleparter kan hæve aftalen, hvis registrering ikke er sket eller anmeldelse ikke er modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest ved udløbet af fristen på 2 uger i § 40, stk. 1, eller hvis registrering nægtes.

Dette gælder dog ikke, hvis andet er aftalt. Var aftaleparten uvidende om, at kapitalsselskabet ikke var registreret, kan parten hæve aftalen, så længe kapitalsselskabet ikke er registreret. Fristen på 2 uger i § 40, stk. 1, regnes fra underskrivelsen af stiftelsesdokumentet. Overskrides denne frist, kan registrering ikke finde sted.

Forslaget ændrer ikke på den gældende retstilstand, hvorefter der ikke kan ændres på grundlaget for stiftelsen. Det skal i den forbindelse fastslås, at stiftelsen af et kapitalsselskab ikke efterfølgende kan tilsidesættes, eksempelvis som led i en skatteretlig omgørelse.

1. selskabsdirektiv, der gælder både for aktieselskaber og anpartsselskaber, fastslår således udtømmende i direktivets artikel 11, stk. 2, under hvilke omstændigheder, der kan blive tale om ugyldighed. Det forhold, at en skatteretlig disposition, der er gennemført i forbindelse med kapitalsselskabets stiftelse, underkendes af de kompetente skattemyndigheder, er ikke nævnt i 1. selskabsdirektivs artikel 11, stk. 2. Der er således i dansk ret ikke hjemmel til at erklære et kapitalsselskab for ugyldigt, ligesom der ikke er hjemmel til at omgøre stiftelsen under henvisning til skatteretlige forhold.

Til § 42

Efter den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 6 c skal generalforsamlingen godkende erhvervelser af formueværdier fra en stifter eller en aktionær, der er aktieselskabet bekendt, når erhvervelsen sker i tiden fra stiftelsesdokumentets oprettelse og indtil 2 år efter, at aktieselskabet er blevet registreret, og vederlaget svarer til mindst 1/10 af aktiekapitalen.

I disse tilfælde skal der til brug for generalforsamlingen udarbejdes en vurderingsberetning (og eventuelt en overtagelsesbalance) fra en uvildig, sagkyndig vurderingsmand, og bestyrelsen skal udarbejde en skriftlig redegørelse for erhvervelsen. Dette gælder dog ikke sædvanlige forretningsmæssige dispositioner eller erhvervelser på et reguleret marked. Reglen bygger på 2. selskabsdirektiv (77/91/EØF), artikel 11.

Efter administrativ praksis anses aktieselskabets erhvervelser fra en overdrager også for omfattet af reglen, hvis overdrageren har en sådan tilknytning til en stifter eller en aktionær, at overdrageren reelt må betragtes som stifter/aktionær. Dette anses efter administrativ praksis for tilfældet, hvis stifteren ejer overdrageren 100 pct. eller omvendt, og hvis både stifteren og overdrageren er et aktie- eller anpartsselskab.

Reglen om efterfølgende erhvervelser i anpartsselskabslovens § 9 svarer til den tilsvarende regel for aktieselskaber. Formålet med reglerne om efterfølgende erhvervelser er at forhindre omgåelse af kravene til en vurderingsberetning mv. i forbindelse med et kapitalsselskabets stiftelse. Hensynet bag reglen er således primært hensynet til kapitalsselskabets kreditorer og minoritetsaktionærer/-anpartshavere.

De gældende bestemmelser går på visse punkter ud over, hvad der er påkrævet i henhold til 2. selskabsdi-